

September 1961

Margareta och Nalle var på Frösön hela månaden och hälsade på sin mamma, sin syster Gunilla och Nisse.

Min älskade hustru!

Jag saknar dej långt mera än jag förstått innan du for. Allt är så tomt och tyst efter dej och Nalle. Jag önskar det inte varit nödvändigt att vara utan dej Margareta, hoppas det aldrig mer behöver hända. Jag skäms över att jag inte varit så mot dej som jag borde. Allt trasslar så lätt till sig. Om vi försöker kan det nog förbättra sig. Ta det inte som kritik om jag talar om vad jag saknar hos dej. Du säger aldrig något om hur du vill jag ska vara, du måste väl ha några drömmar och förhoppningar, om hur jag skall vara mot dej. Jag vet att det är dumt, men jag tar din tystnad som kritik och blir så litt stött och lättretad. Jag vill så gärna göra dej lycklig Margareta, men jag känner mej så osäker och klumpig, jag vet inte något alls om hur du vill han mej. Säg nu inte bara att allt är bra som det är, ty jag känner mej hjälplös på det här sättet. Jag tycker du har arbetat och kämpat med allt i vårt hem och ordnat allt till det bästa, ibland jobbar och sliter du alldeles för hårt. Du fick klockan av mej för att jag älskar dej, och så försökte jag därmed på ett klumpigt sätt visa dej att jag uppskattar vad du gör här hemma. Jag skäms lite för att jag inte stannade och vilkade av dej riktigt, men jag kände att jag skulle börjat gråta obehärskadt om jag stannat och då var det lättsammast att smita iväg på bio som du ville. Du var så gullig, Margareta. Jag hoppas att resan gick bra för er. Jag längtar till när du och Nalle kommer tillbaka.

Jag älskar dej så mycket Margareta

Din egen make

Lars

P.S. Förlåt men annat papper fanns ej hemma lilla du. Hälsa Din mamma, Nisse och Guilla.

Min egen älskade hustru!

Tack för ditt underbara brev. Jag blev så lycklig över att få det. Jag saknar dej så mycket Margareta. Inte vill jag ha det så här fler gånger. På sätt och vis har det kanske varit bra för oss. Jag märker nu hur mycket du betyder för mej, så allt blir liksom ärt mera när vi får vara tillsammans igen. Just nu spelar dom den där biten om Mamma och Pappa på radion, den som du brukar sjunga på ibland. Det är så mycket som alltid påminner mej om dej. Speciellt när jag lägger mej om kvällarna. Jag längtar så efter att få hålla om dej igen. Det känns så tomt efter dej älskade du. Till och med Nalles tjut skulle vara en befrielse att höra igen. Oh du, jag har ju alldeles glömt att tacka dej för att du sände brevpapper åt mej. Tack älskling, du är så gullig. Jag älskar dej så mycket. Kanske ännu lite mer, då jag vet hur det känns att vara utan dej. Tror du Nalle känner igen mej när ni kommer tillbaka hem igen, eller tror du han glömt mej? Det skulle vara så skojigt om han kom ihåg mej. Har Nalle gjort något frasmsteg med något? Nej jag blev inte ledsen för att du dröjde med att skriva. Jag förstår ju att du måste varit äldigt trött när du inte fick sova på hele natten. Älskling! Du åker väl hem på lördagen den sista september. Jag vill ha dej hem igen så snart som möjligt. Har du tänkt något på vilket tåg du ska ta?

Här är allt bara tyst och tråkigt. Man har ingen att prata med alls så efter den här månaden vet jag väl knappt hur det går till att prata. Jag blir nog stum. Vi har fått ett kort från Enocson, så ha elräkningen kommit (= 30 kr). Hur blev det med den där räknigen som kom till dej från sjukhuset? Jag tänkte gå och betala den så hittade jag den inte. Jag glömde att tala om i förra brevet att den där filmen jag gick på i fredags (Revansch) var lite sorglig, så jag var nästan gråtfärdig när jag gick hem. Så glömde jag att hälsa och tacka för presenten din mamma skickade och Gunillas chokladkaka. Det är fasligt vad jag måtte blivit glömsk.

Älskling, jag saknar dej så mycket. Jag kommer att bli så lycklig när du är hos mig igen. Jag längtar så till dess. Jag sa något om att en månad går så fort inn an du for, men nog märker jag att jag hade fel.

Jag älskar dej så mycket. Din egen make

Lars

P.S. Hälsa Nalle, din Mamma, Gunilla och Nisse.

Min älskade hustru!

Jag tänkte försöka skriva så du får ett brev till din födelsedag. Tack lilla du för det underbara brevet du sände mej! Du gör mej allt så lycklig med dina brev. Jag känner på mej att mina inte alls blir nåt vidare.

Grattis lilla du, till födelsedagen. Presenten har du ju redan fått så nu har jag inget att skicka dej. Hoppas du får det trevligt älskling!

Igår blev jag bjuden på middag av Svenssons. Den var god men för litet salt förstås. Och igår kom pappa ner hit. Han skulle till Wien och ville övernatta här då planet gick tidigt på morgonen från Bromma. Resan har något med motorcykelaffären att göra, men jag är dåligt insatt i hur det är. Och som du kanske vet så skulle Sonja ju också till Bromma i morse, så jag lät dem få sällskap, du vet pappa hittar ju inte härifrån till Bromma.

Oh så jag längtar efter dej och Nalle. Det blir så underbart när vi får vara tillsammans igen. Och så blir det så säpnnande att se Nalle gå och få se hur du ser ut i den nya frisyren. Jag är säker på du passar i den, men jag kan inte riktigt föreställa mej den nu. När du får det här brevet har ju halva tiden gått. Fast nog har det varit långsamt och trist åtminstone här nere. Ove och jag skulle ha gått på bio i går, men då kom ju pappa och då var jag tvungen att vara hemma. Jag har kommit en ganska bra bit med pluggandet. Kanske får man en chans att klara sig i alla fall. Men det verkar besvärligt. Älskling jag hoppas så att Nalle inte glömt bort mej. Jag skulle bli så lycklig om han kände igen mej!

Mamma skickade ned en del mat till mej med pappa, så nu vet du att hon litar mindre på att jag sköter maten när du inte är här. Känn dej smickrad, älskling. Det är ju klart att jag inte gör så stor apparat av matbestyren, men det gäller ju också bara en månad. Tro nu inte bara att jag svälter! Det är alls ingen fara med mej. Det enda jag saknar är du och lilla Nalle. Jag hoppas att det inte ska behöva vara så här så många gånger, jag vill inte vara skild från dej någon mer gång alls älskling. I natt drömde jag om sej. Det var så underbart. Men just när jag skulle få dej, vaknade jag från alltsammans. Gissa om jag ville somna om igen, men det gick inte. Älskling jag saknad dej så mycket. Ingen utom du betydsder något för mej. Jag älskar dej.

Din egen make

Lars

P.S. Dom har inga andra frimärken här, är det inte knasigt? Hälsa alla på Frösön.

Min älskade hustru!

Tack för brevet jag fick, du är så gullig och skriver så underbart till mej. Hur kom Nalles brev till? Dina brev är de enda ljuspunkterna just nu för mej. Allt annat verkar så hopplöst. Jag älskar dej så mycket och saknar dej så förtvivlat. Men kanske kommer vi varandra närmare genom denna ”skilsmässa”, efteråt menar jag. Det känns konstigt att tänka på den tid vi varit gifta, det är ju över två år och ett halvt år nu. Jag vet ju så litet och så mycket om dej. Jag vet så väl hur du reagerar i olika situationer, jag vet nästan i förväg vad du ska säga, Vi har på den här tiden fått nästan lika smak i allt, mat, mläder, nöjen, möblering ... Men när det gäller vad du tänker och tycker om mej, då vet jag ingenting. Både nu och hela tiden vi känt varandra är full av frågetecken. Kanske är det dumt av mej och kanske begär jag för mycket. Jag hade trott att (enfaldigt nog) att man skulle kunna prata om allt och anförtro varandra allt när man var gifta,

Förlåt mej älskade du, jag bara trasslar in mej. Jag känner så mycket för dej och älskar dej så mycket, jag skulle vilja skriva något fint till dej, men ... Oh du jag älskar dej så mycket Margareta!

Din egen make

Lars

P.S. Förlåt mig att jag skriver så visset.

Min älskade hustru!

Tack för ditt underbara brev, jag blir så lycklig när jag får brev från dej. det lättar upp lite i min ensamhet, då jag läser vad du skriver. Jag sitter vid radion och skriver, det är mycket tomt och visset. Jag har ingen lust att gå på bio i kväll. Jag blir bara ännu mera sorglig till sinnes av sentimentala filmer. Jag har svårt att koncentrera mej i dag. Allt känns så svårt och hopplöst i dag. Litet bättre är det just nu allteftersom kvällen går. Nu är det i alla fall slut på mer än halva vår ensamma tid.

Jag kan inte låta bli att räkna dagana till du kommer tillbaka till mej. Ingenting kan göra mej så lycklig som jag är hos dej. Jag är så lycklig över att ha dej som hustru. Nästan allt är så bra hemma hos oss, som jag skrivit i tidigare brev, finns en del som vi kan bättra på. Nu ska du inte tro att jag är olycklig hos dej. Det är bara en förhoppning om att allt skall bli ännu bättre oss emellan. Jag är lycklig över att vi har vår lille Nalle. Jag hoppas bara att jag skall komma honom närmare än som varit fallet mellan mej och min pappa. Du och jag har ibland pratat om hur många barn vi ska ha. Speciellt jag har sagt många dumma saker i den frågan, Jag vill att du bestämmer hur många barn vi skall ha därför att det ju blir du som får största besväret med dem. Jag vet det var mitt fel, om man nu ska kalla det fel, att lilla Nalle blev till, men du frestade mej och protesterade inte när jag kom in i dej. Och det har sällan varit så underbart som då. Pessar eller inte, så är det i alla fall barn som är miningen med det hela. Men samtidigt erkänner jag gärna vad jag skulle göra med dej om du var här just nu. Jag känner mej så ensam just nu och den sväller i byxorna när jag tänker på dej, älskade. Visst är det annat jag längtar efter, men det är vad jag saknar mest. Det skall bli så trevligt att få dej och Nalle tillbaka. Jag kan inte föreställa mej hur det ser ut när han går själv. Det är så underbart att ha en gosse tillsammans med dej älskling. Jag är i alla fall rädd för att han ska ha glömt mej när ni kommer tillbaka. Även om det skulle vara så så får han väl försöka vänja sig med mej då. Jag vet i alla fall att du inte glömt mej. Du är så underbar mot mej min älskade. Inget kunde få mej lycklig igen om du inte kom tillbaka till mej snart. Du är allt föt mej älskling. Jag är så kär i dej Margareta. Allt blir bra när vi bara får vara tillsammans igen. Jag älskar dej, du är så underbar!

Din make

Lars

P.S. Hälsa alla där uppe!

Min egen älskade hustru!

Tack för dina underbara brev, Jag fick ett igår och ett i dag. Men jag har varit så hemskt nere sista dagarna, att jag inte ville skriva igår. Jag vill inte sända dej alltför dystra brev. Allt går så visset nu. Jag har förlorat aptiten helt och hållet. Jag kan inte koncentrera mej så bra på studierna nu. Och så sover jag dåligt och har svårt att somna på kvällarna. Jag skulle cykla till Tempo och handla, men av någon oförklarlig anledning måste jag ha somnat på cykeln, för plötsligt låg jag där på trottoaren med ett läskigt söndertrasat knä. Naturligtvis lomade jag iväg hem och gav tusan i Tempo. Vi hade dåligt med sådan där häfta, åtminstone hittade ine jag någon större bit. Ingenting blir riktigt igen förrän jag får vara hos dej igen. Ditt "söndagsbrev" ingav mig stridiga känslor. Du skriver du är rädd för att jag skulle överge dej. Varför det? Du vet nog av erfarenhet att man kan trampa på mej nästan hur länge som helst utan att jag gör något alls. Trots allt är det så att jag skulle förlora mest på om vi skildes. Jag är mycket beroende av dej. Du vet ju att jag har svårt för att få kontakt med andra människor, jag är så tystlåten, blyg och tråkig, så nog inser jag själv vad det beror på. Men mina föräldrar har gett mej en stark osäkerhetskänsla och en tro på att jag är värdelös, så någon förbättring tror jag inte på. Inte för att det bekymrar mej så särskilt nu när jag har dej. Jag har börjat vänja mig vid mej själv litet. Men skulle jag överge dej? Nej, tack!

Älskade du, jag är så lycklig med dej och Nalle. Jag vill aldrig vara utan dej. Det känns så svårt att ha dej så långt borta, älskling. Jag längtar så tills du kommer tillbaka ned till mej. Dagarna känns så långa ocj miningslösa nu. Men du måste tro mej, när jag säger att jag försöker läsa så jag ska klara någon tenta.

Så kan jag tala om att du får en present när dom kommer ner till oss från Avesta i nästa månad. du förstår dom visste inte exakta datumet, när du fyller år. Pappa kom hit sent på söndag kväll och låg över, sedan reste han till Avesta på måndagen. Det var alltså igår som jag fick reda på om din kommande present. Hoppas du inte blev besviken när du inte fick något av dem på födelsedagen.

Älskade du, var inte ledsen på mej för mina brev är sorgsna. Det är bara så trist att vara ensam så det är svårt att hålla humöret uppe. Vi blir så lyckliga bara vi får vara hos varandra igen, denna månaden tror jag är den längsta jag varit med om.

Jag älskar dej så mycket, Margareta.

Din make

Lars

P.S. Du har väl period just som du kommer hem? Om så är, måste jag vara förberedd, annars blir jag hemskt besviken. Jag älskar dej.

Hasselquistvägen 1961-09-21

Min egen älskade hustru!

Tack för ditt brev. Jag blev så glad över att få det, men samtidigt skäms jag över mitt förra brev, som du får efter att ha skrivit ett så gulligt till mej. Förlåt mej för det där brevet, om du ka älskling. Jag blir så deprimerad ibland och då är ja dum och barnsligt hämdlysten. Kanske kan du hjälpa mej bli bättre i fortsättningen älskling. Jag vill vara snäll mot dej. Du är det enda som jag inte skulle stå ut med att mista, ja och så Nalle förstås, men ni hör ju ihop. Älskade du, jag tycker du blivit en så underbar mamma till vår lilla gosse. Jag tycker du är det ljuvligaste som finns. Jag skulle inte ändra mej om jag fick börja om från början igen, då skulle jag välja dej igen. Jag vill behålla dej för alltid lilla du. Aldrig kan jag bli lycklig med någon annan än dej. På sätt och vis var det nog nyttigt, bra men tråkigt, att du var som du var mot mig i början, jag fick ju i alla fall tillfälle att tänka över allt, därför är jag också helt säker om att jag aldrig kommer att ändra mig. Jag har valt dej som du är och har ingen rätt att klandra dej. Förlåt det berivet, försök glömma det. Det enda svar det förtjänar är, att jag kan skylla mej själv. Man gifter sej ju frivilligt åtminstone gjorde vi det. Jag vill se dej lycklig Margareta.

Det var ju tråkigt du skulle bli sjuk, jag hoppas att du blir frisk snart igen. Det får inte bli så att du måste stanna längre på Frösön bara för det. Jag vill ha dej hem så snart som möjligt. Inte förrän jag får vara hos dej, kan jag bli glad igen. Och så längtar jag efter att få se Nalle. Han har nog blivit väldigt annorlunda på den här långa tiden. Naturligtvis ska jag ta reda på när tåget kommer in på Centralen. Det kommer att bli så underbart att möta dej där. Jag längtar så till dess. Mina tentor är 8-12 på fredag och lördag nästa vecka alltså.

Jag har också fått mer än nog nu. Om du vill och kan hitta på något skäl till dyn mamma så res hem nu direkt. Ingenting skulle göra mej lyckligare. Men bestäm du!

Jag älskar dej mer än jag själv förstår ibland. Jag hoppas så att jag snart blir mera vuxen och får jämnare humör. Ibland tycker jag att jag är hopplöst barnslig.

Jag älskar dej så mycket

Di make

Lars

P.S. Hälsa alla, men speciellt Nalle. Jag saknar dej och honom så mycket.

Min egen älskade hustru!

Tack för ditt brev, underbart att få det. Du skriver så ljuvligt till mej. Allt känns så skönt när man hämtar ett brev vid dörren från dej, när man vaknar. Hela dagen går bättre då. I går kväll kom Ove och frågade om ja ville med på bio. Vi såg en otäck film på Kasa, men det var kul att få sällskap för en gångs skull. I dag har jag varit ned till äppelträdet, du vet, men dom får nog vara en vecka till. Dom var så små och gröna! Vi går väl ner dit när du kommer hem. Nu i kväll ringde Fritz och undrade om vi ville komma dit i morgon kväll, men det kan ju bara bli jag som far dit. Ett trevligt avbrott blir det i alla fall. Och så kan jag tala om, jag har ätit ordentligt i dag. Allt känns bättre nu. Men du älskling, det är nog en hel del vi behöver prata om, när vi ses igen. Vi kan bli ännu lyckligare om vi reder ut en del saker. Som jag ju skrivit tidigare har jag varit hemskt förtvivlad ibland och gråtit hejdlöst. Jag har grubblat fram och tillbaka. Nu slutligen har jag kommit till klarhet med mycket. Konstigt nog har jag kommit fram till, ett för mej gällande, bevis på Guds existens. Om du vill talar jag om när du kommer. Tro nu inte bara att jag blivit konstig på något vis! Nej, jag är som förut, kanske lite äldre förstås. Jag förstår bättre än förut hur mycket jag älskar dej, och hur lyckliga vi är tillsammans. Jag längtar så mycket efter dej och lilla Nalle. Det ska bli så skojigt att se honom gå. Jag berde nog fotografera honom lite mera nu, eller hur älskling? det är ja alltid skojigt att ha bilder av vår lille gosse. Oh vad jag önskar vi kan göra honom lyckligare än våra föräldrar gjort oss. Tror du han känner igen sej, när han kommer hem? Enmånad är ju em väldigt lång tid? Jag tycker det är så ljuvligt att läsa vad du skriver om honom. Så skojigt det ska bli, att få er tillbaka. Jag kommer nog att stå bättre med hans tjut nu när jag fått känna på tystnaden så länge. Älskade du, det ska bli så ljuvligt att få hålla om dej när du kommer. Jag längtar efter att få kyssa dej och känna dj riktigt nära. Först då jag kan känna, att du älskar mej, blir jag lycklig. Jag längtar så efter att få se på dej, hela dej. Naturligtvi vill jag sedan knulla dej, det kommer att bli så ljuvligt, men största behovet för mej nu är att känna att du älskar mej lika mycket som jag älskar dej. Allt blir så ljusst och underbart då. Just det att vi känner lika, gör att allt blir så där riktigt riktigt ljuvligt. Lilla du, jag älskar dej så mycket och längtar så oändligt mycket efter dek och Nalle. Jag är så lycklig över att vi är en liten familj. All kan bli så bra om vi bara försöker. Vi kan nog bättra oss båda två, så allt blir ännu bättre. Jag älskar dej så mycket, Margareta och längtar tills jag får möta dej vid Centralen.

Din make Lars

P.S. Hälsa Nalle och de andra från mej. Förlåt om brevet blev lite virrigt.

Hasselquistvägen 1961-09-24

Min egen älskade hustru!

Tack för ditt underbara brev och den goda chokladen. du skriver så gulligt till mej. Men visst blir jag besviken när du inte kommer ner hit tidigare, men nu har tiden i alla fall krympt ihop till ett par dagar (=6) tills vi ses igen. Det blir så underbart att få möta dej på stationen på söndag morgon. Jag längtar så mycket till dess. Kanske blir det en liten överraskning på söndag. Blev du nyfiken nu? Men jag talar inte om något mer om det förrän på söndag, utan du får gissa själv.

Som jag antydde i förra brevet så var jag ut till Fritz och Berta i lördags. På det sättet fick jag se "Fanny Boy" på tv. Det var det bästa tv-program som jag har sett. Du kanske också såg det? Sen låg jag kvar där hos dom på natten och for hem på söndag etermiddag. Så nu har jag faktiskt fått lite avkoppling. Det var riktigt skönt att få ett avbrott i tystnaden. Men riktigt bra blir ju ingenting förrän du kommer hem igen. Jag längtar så mycket efter dej och Nalle. Så ofta går jag ock fatiserar om hur det ska bli när vi träffas på söndag. Det enda som betyder något är att vi blir lyckliga. Och vi kan bli lyckliga tillsammans för vi passar ihop. Hela dagarna bara längtar jag efter dej. Svårast är det om nätterna, när jag ska lägga mej, jag är ju var att sova med en arm kring dej. Det känns så tomt i sängen utan dej och det blir aldrig lika varmt och skönt som förr. Vi försöker väl att lägga oss tidigt på söndag kväll, för jag vill inte sova på en gång. Jag känner mig alldeles konstig när jag tänker på dej. Det var så länge sedan jag fick ligga och hålla om dej och knulla dej. Jag längtar så efter dej, älskade du. Inte förrän vi ligger tätt intill varandra, vet jag att du riktigt kommit hem. Den här månaden hat varit så förfärligt mycket svårare att stå ut med än jag trott innan. Jag behöver dej, Margareta och vill inte leva utan dej. Jag har också flera goda föresatser nu. Den långa ensamma tiden har nog lärt oss en del bra saker i alla fall. Jag är säker på att vi kan bli ännu lyckligare nu.

Jag hoppas att du och Nalle snart blir friska från er förkylning. Det är väl en grinig Nalle vi har nu förstår jag. Jag hoppas ni är bra då ni kommer hem. Jag längtar så efter dej och Nalle.

I dag har det varit två blommor på hibiskusén och två stora knoppar, rent fantastiskt vad den blommor fint trots att den är så liten.

Jag har ganska mycket kvar att läsa till tentorna och tiden börjar bli knapp, så jag hinner nog inte skriva ett brev til, till dej. Men du skall veta att jag tänker på dej alltid och älskar dej så mycket. Tiden kan aldrig gå fort nog tills vi ses igen, älskade hustru. Ingen är så underbar som du. Jag älskar dej!

Din egen make

Lars

P.S. Hälsa Nalle och de andra.

Min egen älskade hustru!

Tack för ditt brev, som jag blev glad över att få. Som du förstår blir det här sista brevet jag skriver till dej nu före söndag. Jag hinner tyvärr ej med flera nu när jag ska tentera. Jag hoppas du förstår mej och inte blir ledsen på mej. Jag längtar så förfärligt efter dej älskade, och jag hoppas så mycket av hur det skal bli när vi träffas igen. Men samtidigt är jag rädd för att vi inte har samma behov och änsknningar. En del av ditt brev gjorde mig mycket betänksam. Men kanske misstar jag mig...

Jag känner mej nere nu igen och har en benägenhet att se allt i svart, och så börjar jag bli nervös för de här tentorna. Förlåt mej älskling att jag är så dålig på att skriva brev när jag känner mig nere. Du måste i alla fall förstå att jag älskar dej så mycket, och bara längtar efter söndag morgon, då jag får möte dej på centralen. Jag tror inte jag blir riktigt normal igen förrän du är hos mej älskade. Allt känns så hopplöst och meningslöst då jag inte har dej här.

Under den här tiden vi varit gifta har du kommit att betyda så mycket för mej, att jag inte står ut med att vara utan dej. Du är det enda jag lever för älskilng, ja och så Nalle förstås. Det är så underbart att ha en liten babyss. Jag kan inte föreställa mej hur han kommer att vara. Han har nog förändrats mycket på den här månaden. Tänk om han inte känner igen mej och blir rädd för mej! Då blir jag nog ledsen.

Älskade du om tiden ändå ville gå litet fortare tills på söndag. Jag längtar så efter er. Jag älskar dej Margareta.

Din make
Lars

P.S. Hälsa de andra.

September 1963

Jag blev inlagd på Stockhols stads Epidemisjukhus vi Valhallavägen. Margareta och Nalle var på Frösön under två veckor och hälsade på sin mamma, sin syster Gunilla och Nisse.

Epedemisjukhuset Obs L torsdag kväll 1963-09-13

Min älskade hustru!

Tack för kortet och det underbara brevet. Jag känner mej mycket bättre nu och skäms lite över mitt dystra brev. Du har väl fått det nu? Det var svårt att få iväg brevet, först måste jag ta reda på om jag fick skicka brev, sedan blev det problem för att jag inte hade några frimärken och så var det nästan hopplöst att växla den hundralapp som var de enda pengar jag hade med mig. Men nu är de här problemen ur världen.

Nu kanske jag skall gå över till att berätta litet. Jag har blivit nästan alldeles bra nu, jag har varit på toaletten bara en gång idag, konsistensen är inte riktigt bra med, den blir nog bättre. Sen dom började med de där vitaminsprutorna har jag blivit bara bättre och bättre. Den är lite obehaglig att få. Man får den i höften och blir ganska stel i en halvtimme, men sedan känns det bra igen. Jag har fått tre stycken hittills. Jag undrar om du inte skulle försöka sätta i dej lite extra vitaminer, t.ex det där hexavitamin du vet. Du kan ju få ett tips om vad man bör undvika, det är bara tre saker: frukt, filmjölk och kaffe.

I övrigt är här bara tyst och stilla, man glömmer väl nästan bort hur det känns att prata. Och tråkigast av allt, det verkar som jag blir tvungen att stanna här till på måndag. Tre och ett halvt dygn kvar. Genomtrist! Men egentligen är jag på mycket bättre humör nu. Och sedan jag läst ditt brev känner jag mig riktigt lycklig. Jag älskar dej så mycket Margareta. Jag blir så lycklig om det verkligen komer ett litet syskon till Nalle i vår. Det vore underbart! Vi får väl hitta på namn nu, namn av båda slagen, man kan ju inte veta även om man önska. Vi kan ju fundera lite var och en på sitt håll.

Jag längtar så mycket efter dej och Nalle. Det blir så underbart att få fara upp till er. Ingenting känns riktigt då man ligger här ensam. Värst är dom långa kvällarna. Kanske måste man vara ensam ett tag för att riktigt förstå hur ljuvligt vi brukar ha det tillsammans. Jag älskar dej så mycket Margareta. Jag vet att jag behöver dej. Bara du kan få mej glad igen.

Naturligtvis tycker jag att du gjorde rätt när du tog chansen att få en sovkupe. Speciellt som Nalle har vurmat för sovtåg så länge. Fick han titta på loket innan ni gick från stationen? Eller han var kanske för trött?

Jag känner mej så tom i huvudet och vet inte vad jag skall skriva om. Jag vet bara att jag älskar och att jag saknar dej så mycket. Jag skulle vilja vara hos dej och kyssa dej och hålla om dej och kanske något mera. om ändå tiden kunde gå riktigt fort nu så vi fick vara hos varandra snart igen. Fick jag välja så skulle jag omedelbart sätta mej på tåget och fara upp till dej.

Så han jag tänkt på en annan sak. Vår bostad är allt väldigt liten. Vi måste nog diskutera den saken väldigt noga nu framöver. Något måste göras men det är mycket svårt att veta riktigt vad. Det är så många saker som man måste ta hänsyn till, men så mycket är väl klart, det finns en del att vinna på att flytta från Stockholm. Ja vi får nog prata igenom de här sakerna sedan. Älskling, jag vill inte vara skild från dej längre, jag vill vara hos dej, jag behöver dej så mycket. Jag ligger här och bara längtar efter dej. Älskade du, jag tycker så mycket om dej. Det kommer att bli så underbart att träffa dej och Nalle igen. Jag längtar så.

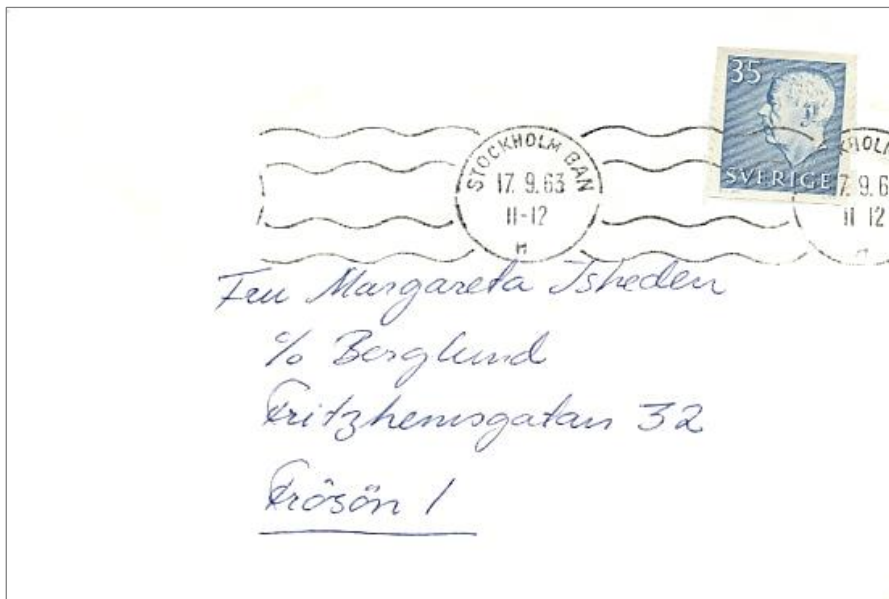
Jag älskar dej Margareta,

din egen make

Lars

P.S. Hälsa allesammans men mest Nalle.

Epedemisjukhuset måndag kväll 1963-09-17

Min älskade hustru,

Tack för ditt brev och paket. D skriver så ljuvligt till mej. Och det var så roligt att få paketet, jag blev så glsd över det. Faktiskt har jag varit utan någon bok att läsa nu ett tag, så jag har redan läst en bit i en av dem. Så måste du hälsa och tacka din mamma för den fina boken.

Som du ser är jag kvar här. Jag vet inte riktigt när jag blir utsläppt härifrån. Idag har det varit provtagning igen. Dom ska visst kontrollera att jag inte har några amöbor. Jag antar du vet vad det är? Men du skall veta att jag är väldigt ledd på att vara här. Det är så trist men det är lite bättre nu när jag fått något att läsa. Tiden går ju fortare när man har något att göra.

Jag längtar så mycket efter dej Margareta. Det känns som en hel evighet sen vi var hos varandra sist. Nu tycks alla problem vi haft så små, och det är kanske rätta sättet att se på dem. det enda som betyder något just nu är att få komma tillbaka till dej älskling. Jag vill då inte alls stanna här längre. Jag älskar dej så mycket Margareta och står inte ut utan dej. Att det här med den här sjukhusvistelsen skulle bli just var väldigt dumt. Vi går ju miste om så mycket av svampsesången, det är väl nu den är som bäst. Usch så hopplöst det är att sitta inburad här.

Men jag är så glad över att vi kanske får en liten baby i vår. Det får inte visa sej vara falskt alarm nu igen. Vi vill ju båda och då vore det så orättvist, om det inte blev någon. Och så vill man det ju speciellt för Nalles del. Jag ttror han kommer att gilla det även om han nog blir avundsjuk ibland.

Jag längtar så mycket efter dej och Nalle. Jag hoppas så mycket efter dej och Nalle. Jag hoppas så att dem släpper ut mej snart.

Jag älskar dej så mycket Margareta, du är så underbar mot mej,

din egen make

Lars

P.S. Hälsa Nalle och dom andra tre.

